

saadanne Forandringer i det foreliggende Lovforslag, at det, naar det bliver til Lov, kan virke ikke alene paa fyldestgørende, men ogsaa paa retfærdig Maade.

Martin Hansen: Den Situation, hvori vi i Øjeblikket befinder os, har vort Partis ærede Ordfører (Jørgen Jensen) rigtigt karakteriseret ved at sige, at den var en saadan, at det danske Landbrug havde Pligt til at fremskaffe det fornødne Brødkorn til Landets Forsyning. Saaledes har Situationen udviklet sig gennem de Krigs-aar, vi har oplevet. Men det, det da kommer an paa, er at skabe Lighed mellem dem, der dyrker Brødkorn, og dem, der undlader at dyrke det. Nu hørte jeg nok, at den højtærede Minister ved Forelæg-gelsen udtalte, at det stadig havde været hans Bestræbelse gennem alle de Foran-staltninger, der er truffet, at skabe en Ordning, hvorved man for Brødkorn kunde faa Foderkorn i Bytte. Jeg skal ikke bestride Rigtigheden af denne Udtalelse, men kun sige, at hvis det har været Bestræbelsen, saa er den i hvert Fald ikke kronet med Held, thi ingen af de Ordninger, vi har haft — hvem der saa end kan have med-virket til dem —, har opfyldt denne Be-tingelse, hverken Ordningen af 1914 eller af 1915 eller af 1916. Dog vil jeg sige, at Ordningen af 1916 har været den bedste, thi ved den kom vi nær til det Punkt, som vi skulde naa: at stille dem, der dyrkede Rug og Hvede, ens med dem, der dyrkede Byg. Derfor hilser jeg det med Glæde, at vi nu er enige om, at der, for hvad der leveres udover et vist Kvan-tum, lægges 2 Kr. til, for derigennem om-trentlig at komme op til, hvad der er Maksimalprisen paa Byg. Man kan saa for øvrigt have sin egen Mening om, hvor-vidt Maksimalprisen paa Byg blev sat for højt. Det skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme ind paa. Men man naar alt-saa i nogen Grad at skabe Lighed.

Men naar man altsaa nu gaar med til, at Landbruget skal levere 8 Tdr. Rug eller Hvede pr. Td. Hartkorn til en Pris, der er under Prisen paa Byg, synes jeg, at deraf logisk følger, at de, der ikke har dyrket Brødkorn, maa levere Byg. Der-for er jeg absolut en Tilhænger af en Byg-ligning, fordi jeg ønsker, at man først og fremmest skaber Ensartethed i Grundla-get for hele Landbruget, og det kan man kun gøre, naar man stiller disse Kornsorter paa lige Fod med hinanden. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det er rigtigt at gaa til en Ligning af Byg for

alle dem, der ikke har leveret Rug eller Hvede. Spørgsmaalet bliver da, om det er et passende Kvantum, der her sættes. Dette Spørgsmaal kan drøftes nærmere i Udvalg, ligesom jeg mener, at man kan drøfte det Spørgsmaal, om der kan træffes Foranstaltninger imod, at der gøres Skade ved at benytte Hartkornet som Grundlag for Ligningen. For øvrigt maa jeg sige, at jeg føler mig overbevist om, at der i Øjeblikket ikke findes noget Grundlag, som er mere rationelt. Jeg er sikker paa, at i hvert Fald for Øernes Vedkom-mende vil der i de allerfleste Tilfælde ikke ske noget, som man kan kalde Uret, og hvad Jylland angaar, hvor jeg ikke er saa godt kendt, vil jeg dog tro, at mindst de $\frac{4}{5}$ vil have Fordel af denne Ligning. Og saa kunde man vel nok finde ud, hvorledes man, hvor ganske særlige Forhold gør sig gældende, skal undgaa at forurette nogen. Men jeg er ikke tilfreds med, at man, naar man ligner, ikke gaar helt til Bunds, og det af flere Grunde, navnlig fordi man derved opretholder den Uensartethed, der har været indenfor det lille Landbrug. Jeg vil helst tro, at det er saaledes indenfor det lille Landbrug, at den allerstørste Del har dyrket Brødkorn, og har de ikke dyrket Brødkorn, skal de stilles paa lige Fod med dem, der har gjort det. Der maa være Ensartethed til Stede indenfor det lille Landbrug. Jeg gaar endogsaa saa vidt, at jeg siger, at naar Situationen har udviklet sig saaledes, at vi alle er klare over, at det er Land-brugets Opgave nu at fremskaffe det for-nødne Brødkorn, vil det med andre Ord sige, at alle vi Landbrugere, enten vi er store eller smaa, sidder inde med et Slags Privilegium og det at have et Privilegium forpligter en til at gøre sin Pligt. Her maa der efter min Mening ingen Grænse være, hverken for Husmændene eller for Godsejerne.

Jeg kan ingenlunde erkende, at denne Ligning, som det er sagt, vil være en Afgift for dem, der ikke dyrker Byg. Det er efter min Mening ikke en Afgift. Naar man bliver enig om, at vi skal avle et saa-dant Kvantum og aflevere det til Landets Forsyning, maa det gælde alle, og naar man giver en mindre Pris derfor, har alle, der har fremskaffet Rug og Hvede, i Vir-keligheden ydet en saadan Afgift til Sam-fundets Kasse, og jeg begriber ikke, hvor-for man skal holde sin Haand over dem, der har undladt at dyrke Brødkorn, og lade dem være fri for at svare denne Af-gift. Jeg vil netop, at alle skal stilles